

Fernando Palau S. en C.

BANQUEROS

Corresponsales del Banco de Barcelona (Sucursal I) y Banco Hispano Americano

CALLE CLAVÉ, 34 : GRANOLLERS

Negociamos los cupones Interior, Exterior y Amortizable 4 % vencidos

Operaciones de Banca de todas clases : Negociación y cobro de efectos de comercio : Emisión de cheques : Órdenes de Bolsa : Negociación y cobro de cupones, etc., etc.

ticle *El Sr. Boét i l'Estatut de Catalunya*, i, a l'intentar justificar-la, encamina la polèmica per uns viaranys en els quals poder-hi cercar una posició que estimem més encertada per a defugir el ridícol on els ha portat la seva palesa passivitat i criticable desconeixement dels assumptes que tracten.

No es molestin per les «floretes» a ells dedicades; procurin rectificar la seva *idiosincrasia* i no dubtin que hi sortirà guanyant la causa que volen defensar.

L'actitud adoptada per l'amic Boét en el Parlament espanyol no ha estat, ni pot estar en contradicció amb l'acord adoptat per l'AJuntament de nostra vila; i precisament fent honor aquest, a la seva significació lliberal i demòcrata, va procedir amb arreglo a ses conviccions, no permetent que imposició de cap mena influís en les decisions a prendre.

El què passa, — i creguin els amics particulars que fan l'esmentat periòdic que sento vivament haver-los de posar en evidència — és que, degut a la seva especial manera d'ésser, ni sisquera s'han preocupat de conèixer el text de la proposició votada pel consistori, i aquesta nova relliscada, per molt que aguditzin l'ingeni, no podran justificar-la, ni davant dels seus amics i llegidors.

Finalment, per a que no vegin en nosaltres ensanyament, passem per alt recollir tot allò que tingui l'article d'en «Ros i Ros» de molest per als nostres amics i correligionaris senyors Sala i Boét i d'una manera molt especial per a la premsa madrilenya, car farem quant estigui de nostra part perquè no se n'enterin.

Quin concepte formarien de la premsa nacionalista de nostra vila!... (Amb perdó de «La Veu del Vallès».)

Los mismos perros...

Ha aparegut en aquesta vila un periòdic setmanal, amb el títol de «La Veu del Vallès». S'anomena nacionalista, adherit a la Lliga de Barcelona, i està domiciliat a Cardedeu. Es confeccionat a l'impremta de càmera i parla només que del nostre amic, el diputat provincial senyor Torras, i, naturalment, tira fortament en contra d'ell.

Els primers passos que ha dat a la vida pública, ja són de mal educat, puix ni tant sols ha tingut la delicadesa de saludar als seus confreres de Granollers... vui dir del Vallès.

La presentació és ben diferent de tots els periòdics que han vist la llum a Cardedeu, a Granollers i a tota la comarca vallesana. Això, i volguer fer entendre que és domiciliat a la veïna vila, quin nom és famós a tot arreu pels seus celebrats borregos, i de quina població no en publica ni un sol anunci ni una petita notícia, junt amb indicis que tenim del còm i perquè d'aquesta publicació, ens permetem afirmar que els que fan «La Veu del Vallès»

volen despistar a la opinió, tapant-se la cara amb una careta perquè no els coneguim, essent, com són, *los mismos perros* de sempre, *con diferentes collares*.

A aquests *senyors*, autors de moltes campanyes reprovables que s'han vingut succeint a Granollers, i que per mal nom de nostra vila han sovintejat d'una manera ignominiosa, els fem avinent que nosaltres per a res ens entendrem amb els de Cardedeu, i que tirarem dret contra els autors i el *pagano* de tot el què s'ha vingut publicant a Granollers des de fa anys amb intenció malèvola i denigrant; i això ho farem en la seguretat de que no errarem el tret i farem *suro*.

Diem això, perquè en son primer nombre «La Veu del Vallès». de Cardedeu sembla que es proposa parlar de Granollers i dels seus homes, prescindint de fer-ho dels interessos de Catalunya, del Vallès, i fins de Cardedeu mateix.

I sembla, també, que en el *fondo* hi deixi entreveure certes intencions malsanes, pròpies del despit i l'impotència de gent rencuniosa i de migrats instints.

Per tot el què hem dit, els fem avinent que estem disposats a arrancar-los la careta, ensenyant la seva fatxa al poble, per a que es convencin, com ja nosaltres ho estem, de que són els mateixos de sempre...

Es a dir, *los mismos perros*...

UN PAGÈS DEL FIGARÓ

Per a mostra, dos botons

Copiem al peu de la lletra d'un diari de Barcelona:

«INCAUTACIÓN IMPORTANTE — El inspector de Abastecimientos de Sevilla se ha incautado, en la finca de Miguel Sánchez, de 128,400 kilos de habas; 497,562 kilos de trigo; 4,348 kilos de garbanzos; 24,764 kilos de avena; 795,670 litros de aceite; 7,779 kilos de arroz, y y 26,995 kilos de cebada. De todos estos artículos sólo había declarado su propietario 2,832 kilos de trigo y una pequeña cantidad de garbanzos. Se calcula que aproximadamente corresponderá a dicho inspector por esta incautación, unas 500,000 pesetas».

Aquest senyor *Miguel Sánchez* és el conegut *Miguel Sánchez Dalp*, ric hisendat de Sevilla i capdevanter del grup regionalista que en dita capital andalusa actua baix la direcció del nostre gran Cambó.

Fem aquesta aclaració, perquè, en la forma que publiquen la notícia molts periòdics, el públic pot pensar que aquest senyor *Miguel Sánchez* és un *Miguel Sánchez* qualsevol; i bo és, en aquests casos, posar els punts sobre les is.

Nosaltres, aquest fet, el trobem molt d'acord amb el *sentimentalisme* català de la Lliga, que tant emociona a en Puig i Cadafalch.

Visca Catalunya!

¡¡Viva Sevilla!!

¡¡¡Olé!!!

Poseu-vos drets!!...

Aixequem el braç!!! ..

* * *

El dia 8 del mes actual es celebrà a Bilbao un míting de caràcter social, en el que el propagandista sindicalista Galo Díez acusà a en Cambó d'haver motivat la suspensió de les garanties constitucionals a Barcelona.

Va dir que no feia encare un mes en Cambó va endressar una comunicació al Comitè de la Confederació General del Treball, demanant-li que es sumés, aquest organisme, al moviment autonomista.

El Comitè va negar-s'hi, i, vist això, en Cambó sol·licità de dit Comitè la celebració d'una entrevista, que tingué lloc a Barcelona.

En Cambó va preguntar als individus del Comitè que els semblava la sindicació obligatòria, al què contestaren que els era indiferent.

Després va pregunta'ls-hi si estaven disposats a sumar-se al moviment autonomista. Li respongueren que no podien donar-li una contestació definitiva, puix abans necessitaven tres coses, que eren: Aixecament de la suspensió de garanties constitucionals; llibertat per als 72 detinguts en el cuirassat «Pelayo», i llibertat també per als que es trobaven a la presó acusats de delictes socials.

Allavors, el «*leader*» regionalista va assegurar-*ra*'ls-hi que si se sumaven al moviment autonomista seria aixecada la suspensió de les garanties i es posaria en llibertat als detinguts en el «Pelayo».

Referent als reclusos en la presó de Barcelona, acusats d'assassinats de patrons i capatassos, no depenia de les seves facultats assolir la llibertat d'aquests. Vist tot això, el Comitè de la Confederació del Treball, va negar-se a accedir als desitjos del senyor Cambó.

Així, ja sabem que si no s'ha aixecat la suspensió de les garanties a Barcelona ha sigut per culpa del «*leader*» regionalista, i si no s'ha donat la llibertat als presos del «Pelayo», és perquè al senyor Cambó no li dóna la *reial* gana.

No sabem que en Cambó fos el amo de la calle.

El concert Mateo

En Marius Mateo ha visitat aquesta vila, en sa *tournee* per terres de Catalunya. L'eminent violinista — «*eminent*» li diuen els que tenen autoritat reconeguda per a qualificar-lo — ha donat un concert a La Unió Lliberal, la vetlla del dijous passat. I, com era d'esperar, aquest concert ha constituït un gròs aconeixement en la nostra vida de prosa i quietut; ha sigut un triomf més per al gran artista i un nou èxit per